

Lavantinske škofije

uradni list.

Vsebina: 24. Izvolitev kapitularnega vikarja za Lavantinsko škofijo. — 25. Nagrada duhovnikom za izvrševanje verskih obredov pri vojakih. — 26. Osebna naznanila.

24.

Izvolitev kapitularnega vikarja za Lavantinsko škofijo.

Apostolska nuncijatura v Beogradu je poslala dne 14. maja 1922 naslednjo brzojavko:

Reverendissimo Martino Matek, praeposito Capituli Lavantini Maribor.

Sancta Sedes isti Capitulo facultatem facit procedendi ad electionem Vicarii Capitularis.

Felici, Auditor.

Stolni kapitelj Lavantinski je vsled tega pooblastila v svoji seji dne 15. maja izvolil milostljivega gospoda stolnega prošta Martina Matek, Dr. rom. in

iure canonico, za kapitularnega vikarja. Kot opravitelju po smrti prezvišenega in premilostljivega gospoda knezoškofa dr. Mihaela Napotnika osirotele Lavantinske škofije velja izvoljencu kanon 435 § 1: „Sicut ad Capitulum ante deputationem Vicarii Capitularis, ita deinde ad Vicarium Capitularem transit ordinaria Episcopi iurisdictio in spiritualibus et temporalibus, exceptis iis quae in iure expresse sunt eidem prohibita.“

Deus dirigat dioecesim atque, ut ei provideatur de bono Pastore, preces fidelium exaudiat!

25.

Nagrada duhovnikom za izvrševanje verskih obredov pri vojakih.

Ministrstvo ver katoličko odeljenje v Beogradu je z dopisom od dne 1. maja 1922, št. 1310, semkaj naznaniло sledeće:

Na pitanje jednog Armijskog Komandanta, kakve će se prinadležnosti isplaćivati sveštenicima, kada u mestu svoga stalnog službovanja ili van njoga vršo zakletvu regruta ili druge verske obrede vojnicima, izvoleo je Gosp. Ministar Vojni i Mornarice, rešenjem od 21. marta 1921. god. F. A. br. 9746 dati sledeće objašnjenje:

1. Honorarni i stalni vojni sveštenici za vršenje ma kakvih verskih obreda u mestu stalnog stanovanja nemaju nikakvih drugih prinadležnosti sem redovnih; a kada se u tome cilju šalju u druge obližnje garnizone, imaju prava za dotična službena putovanja na uvećane dnevnice i putne troškove kao i oficiri i drugi državni ukazni službenici.

2. Ako se u mestima gde nema ni stalnih ni honorarnih vojnih sveštenika, upotrebe civilni svešte-

nici iz istog mesta, oko zakletve regruta ili izvršenja drugih verskih obreda, onda ovim sveštenicima izdavati iz kase dotične komande na ime honorara do jedne polovine dnevnice od 25 dinara predvidjene Uredbom DRBr. 130.000 od 29. septembra 1920. god. (raspis BBr. 17.831 Službeni vojni list za 1920. god., strana 2091) za niše oficire dotičnog garnizona, pošto će se obično na tim dužnostima upotrebiti jedna polovina dana, a u slučaju da budu upotrebljeni celoga dana, onda im izdati celu dnevnicu za taj dan. Isplate po tačci 1. imaju pasti na teret part. br. 1097 poz. 1; a po tačci 2 na teret part. 1093 budžeta Min. Vojnog i Mornarice; i

3. Ako se u mestima gde nema ni stalnih ni honorarnih vojnih niti pak gradjanskih sveštenika dotične veroispovesti, moraju upotrebiti civilni sveštenici iz drugih najbližih mesta onda im se imaju priznavati i isplaćivati prinadležnosti u duhu tač. 1. ovog objašnjenja.

To pojasnilo vojnega ministra se naznani častiti duhovščini v znanje in ravnjanje.

Osebna naznanila.

Umeščen je bil provizor g. Franc Treiber kot župnik pri Sv. Miklavžu blizu Slovenjgradca (1. aprila 1922).

V Lavantinsko škofijo sta bila sprejeta gospoda: Jakob Kalan (18. februarja 1922) in Grégorij Einspieler (20. marca 1922), bivša duhovnika koroške škofije.

Postavljen je bil kapelan g. Franc Toplak za provizorja pri Sv. Mihaelu v Pišecah (1. marca 1922).

Nastavljeni so bili kot kapelani gospodje: Jakob Kalan v Žetalah, o. Karol Jelušić pri Sv. Petru in Pavlu v Ptuju, o. Juvenal Pichler pa pri Sv. Trojici v Halozah (1. marca 1922).

Prestavljeni so bili gospodje kapelani: Vladimir Cepuder od Sv. Martina na Pohorju v Griže, Anton Zupanič iz Griž v Kožje in Jožef Dušić od Sv. Barbare v Halozah v Marenberg (1. marca 1922); Leopold Amon s Črnegore k Sv. Janezu na Dravskem polju, Mihael Barbič od Sv. Martina na Paki v Ribnico

na Pohorju in Štefan Stiper iz Ribnice na Pohorju k Sv. Martinu na Paki (1. aprila 1922).

Zopet nastavljen je bil gospod Janez Verbajnšak, dušni pastir taborišča v Strnišču, kot kapelan pri Sv. Barbari v Halozah (1. marca 1922).

Dopust zaradi bolezni je dobil gospod Jožef Dušić, kapelan v Marenbergu (20. aprila 1922).

V stalni pokoj je stopil gospod Anton Srabočan, župnik v Pišecah (28. marca 1922).

Začasno prazna ostanejo mesta kapelanov na Črnigori, pri Sv. Martinu na Pohorju in v Pišecah.

Umrla sta gospoda: Alojzij Mesiček, II. kapelan v Staremtrgu, dne 21. februarja 1922, v 35. letu in o. Peter Žirovnik, župnijski upravitelj pri Sv. Trojici v Halozah, dne 20. marca 1922, v 49. letu starosti.

Kn. šk. Lavantinski konzistorij v Mariboru,

dne 20. maja 1922.

Martin Matek,
doctor rom. in iure canonico,
ravnatelj pisarne.